

1. Иона сильно огорчился этим и был раздражен.

УПО: І було це для Йони на досаду, досаду велику, і він запалився.

KJV: But it displeased Jonah exceedingly, and he was very angry.

2. И молился он Господу и сказал: о, Господи! не это ли говорил я, когда еще был в стране моей? Потому я и побежал в Фарсис, ибо знал, что Ты Бог благий и милосердый, долготерпеливый и многомилостивый и сожалеешь о бедствии.

УПО: І молився він до Господа та й казав: О Господи, чи ж не це мое слово, поки я ще був на своїй землі? Тому я перед тим утік до Таршішу, бо я знат, що Ти Бог милостивий та милосердий, довготерпеливий та многомилостивий, і Ти жалкуєш за зло.

KJV: And he prayed unto the LORD, and said, I pray thee, O LORD, was not this my saying, when I was yet in my country? Therefore I fled before unto Tarshish: for I knew that thou art a gracious God, and merciful, slow to anger, and of great kindness, and repentest thee of the evil.

3. И ныне, Господи, возьми душу мою от меня, ибо лучше мне умереть, нежели жить.

УПО: А тепер, Господи, візьми мою душу від мене, бо краще мені смерть від мого життя!

KJV: Therefore now, O LORD, take, I beseech thee, my life from me; for it is better for me to die than to live.

4. И сказал Господь: неужели это огорчило тебя так сильно?

УПО: А Господь відказав: Чи слушно ти запалився?

KJV: Then said the LORD, Doest thou well to be angry?

5. И вышел Иона из города, и сел с восточной стороны у города, и сделал себе там кущу, и сел под нею в тени, чтобы увидеть, что будет с городом.

УПО: І вийшов Йона з міста, і сів від сходу міста, і поставив собі там куреня, і сів під ним у тіні, аж поки побачить, що буде в місті.

KJV: So Jonah went out of the city, and sat on the east side of the city, and there made him a booth, and sat under it in the shadow, till he might see what would become of the city.

6. И произрастил Господь Бог растение, и оно поднялось над Ионой, чтобы над головою его была тень и чтобы избавить его от огорчения его; Иона весьма обрадовался этому растению.

УПО: І виростили Бог рицинового куща, і він вигнався понад Йону, щоб бути тінню над його

головою, щоб урятувати його від його досади. І втішився Йона від цього рицинового куща великою радістю.

KJV: And the LORD God prepared a gourd, and made it to come up over Jonah, that it might be a shadow over his head, to deliver him from his grief. So Jonah was exceeding glad of the gourd.

7. И устроил Бог так, что на другой день при появлении зари червь подточил растение, и оно засохло.

УПО: А при сході зірниці другого дня призначив Бог червяка, і він підточив рицинового куща, і той усох.

KJV: But God prepared a worm when the morning rose the next day, and it smote the gourd that it withered.

8. Когда же взошло солнце, навел Бог знойный восточный ветер, и солнце стало палить голову Ионы, так что он изнемог и просил себе смерти, и сказал: лучше мне умереть, нежели жить.

УПО: I сталося, як сонце зійшло, то призначив Бог східнього гарячого вітра, і вдарило сонце на Йонину голову, і він зомлів. І він жадав, щоб йому померти, і казав: Краще мені смерть від моого життя!

KJV: And it came to pass, when the sun did arise, that God prepared a vehement east wind; and the sun beat upon the head of Jonah, that he fainted, and wished in himself to die, and said, It is better for me to die than to live.

9. И сказал Бог Ионе: неужели так сильно огорчился ты за растение? Он сказал: очень огорчился, даже до смерти.

УПО: I промовив Бог до Йони: Чи слушно запалився ти за рициновий кущ? А той відказав: Дуже розлютився я, аж на смерть!

KJV: And God said to Jonah, Doest thou well to be angry for the gourd? And he said, I do well to be angry, even unto death.

10. Тогда сказал Господь: ты сожалеешь о растении, над которым ты не трудился и которого не растил, которое в одну ночь выросло и в одну же ночь и пропало:

УПО: I сказал Господь: Ти змилувався над рициновим кущем, над яким не трудився, і не плекав його, який виріс за одну ніч, і за одну ніч згинув.

KJV: Then said the LORD, Thou hast had pity on the gourd, for the which thou hast not laboured, neither madest it grow; which came up in a night, and perished in a night:

11. Мне ли не пожалеть Ниневии, города великого, в котором более ста двадцати тысяч человек, не умеющих отличить правой руки от левой, и множество скота?

УПО: А Я не змилувався б над Ніневією, цим великим містом, що в ньому більше дванадцяти десятисячок люда, які не вміють розрізняти правиці своєї від своєї лівиці, та численна худоба?

KJV: And should not I spare Nineveh, that great city, wherein are more than sixscore thousand persons that cannot discern between their right hand and their left hand; and also much cattle?